

Locuintia Redactorului
si
Cancelleria Redactiei
e in
Strata Morarilor Nr. 18.
Serisorile nefrancate nu se voru
primi decat numai de la corespun-
dintii regulari ai „Federatiunii.”
Articlii tramisi si nepublicati se
voru arde.

FEDERATIUNEA

Diurnal politiciu, literariu, comercialu si economicu.

Va esi Mercuri-a, Vineri-a si Dominec'a.

Caus'a Tofalenilor in diet'a Ungariei.*)

Dlu ministru de interne, in respunsului său la interpellatiunea lui Ales. Romanu, i mai spuse, că nu este de lipsa ca să dñe Tofalenilor vr' unu sucursu materiale, căci banii impartiti intre ei de unu guvern strainu li-a procuratu una stare, carea nu se poate numi desperata in asemeneare cu starea altor cetatiani linisiti și că, pre langa conditii ecuitabili, ei potu ori candu să capete in arenda posesiunile avute.

Ce observămu in acăsta parte a respunsului? Ori eine va vedea acă, că dlu ministru este neconsciente; căci după ce dlu ministru reprobă fapt'a acelui individu anumitul care, miscatul de sentie mintele sale filantropice, cutesă să scape de fome, prin contributiuni mari nimose, pre nefericitii Tofaleni, — ministrul de interne nu trebuia să dñe, că Tofalenii sunt destulu de asigurati in urm'a unei impartiri criminale, ci elu trebuia să anuncie camerei, că a facutu dispusetiunile necesarie, ca ajutoriele illegali, impartite intre Tofaleni la 1 novembre, să se confisece numai decătu, cu atâtua mai vertosu, că guvernul magiaru, inchidiendu-si oibii de la 2 octobre pana la 1 novembre, a manifestat, in modu necontestabilu, voint'a sa de a lasă pre Tofalenii esposesiunati ca să pera de fome si frigu. Prin unu asemenea respunsu, dlu ministru de interne dovedea că putieni că este conseciente, daca n'a voită să fie filantropu, precum i impunea pusetiunea si demitatea sa ca să fie.

Da, fii conseciente, Dle ministru de interne; după ce de la 2 oct. pana la 1 nov. ai lasatu pre bietii de Tofaleni in scirea lui Ddieu; după ce ai reprobaturi in siedint'a dietei de la 25 nov., impartirea de bani, facuta de unu „anumitu individu” pentru a veni într'ajutoriul umanitatii suferitorie; după ce ai ordinat cercetare criminale contr'a sentimentului de caritate, acăsta in susțire nobile a omului; dupace, cu unu cuventu, ai doveditul prin respunsulu DTale, că nu-ti pasa de sortea a 300 de cetatiani aruncate in abisul miseriei; fii conseciente, dicemu, si să ca reulu să devina inca mai mare. Pentru ce nu? Tofalenii potu să capete era-si in arenda, pre langa conditii ecuitabili, posesiunile ce li s'au luat prin lege, dñe dlu ministru. Da, ei potu să se faca sclavi pentru totu-de-un'a baronului Apor: acăstea e ce voiesce Dlu ministru de interne.

„D'in caus'a raporturilor subsistinti, unu guvern strainu n'a potutu să faca acăstea, adeca să dñe ajutoriu Tofalenilor”, adauge Dlu ministru de interne Ce raporturi intielege ore Dlu Paulu Rajner? Intielege elu ore, că guvernul Romaniei trebuie să fie atâtua de umilitu inaintea guvernului magiaru, cătu fără de concessiunea acestui din urma să nu i fia iertatu nece chiaru a eser-ctă unu actu de caritate cătra Romanii din Transilvania său cătra ori si cine? Da, dlu Paulu Rajner sustiene asiè ce-va in diet'a Ungariei. nse acă e locul să-i spunem, că gidauii din Romania au datu pentru iuarmarea houvedilor magari nu scimă căte mii de galbeni, si guvernul Romaniei a ta-utu pre acelu tempu. De altmintera este falsu cu totul, că guvernul Romaniei ar fi datu ce-va Tofalenilor; nu, elu n'a datu nimicu potu de fric'a Magiarilor si peintu a nu conturbă relatiunile bune. Contributiunile s'au facutu in Romania si la noi pre cale privata, precum o scimă cu totul.

Ecă vorbele insipide, ea respunsulu frivolu alu Dlu ministru de interne într'o causa unde e vorba de v'et'a a 300 de cetatiani. Judece publicul cetitorii, daca a meritatu ministrul de interne, Dlu Rajner, aplausele partidei guverna-mintali său daca a trebuitu să fie reprobaturi cu tota poterea cuventului.

Să trecesc acum la respunsulu ministrului de justitia, Baltasaru Horváth.

In respunsulu dlu Horváth astănu unu punctu, care nu se referesce nece decătu la interpellatiunea lui Ales. Romanu; acestu punctu

este că „bar, Carolu Apor a declarat ministerul de justitia, că elu este gata a amenă esecu-tiunea si a lasă gratis pre esposesiunati in posesiunile loru pana la prima-vera;” acestu-a este unu pasagiul forte pretiosu pentru noi din caus'a revelatiunilor care contiene. Dreptu ace'a, să ne intrebămu, pentru ce n'a amenatara bar. Apor esecutiunea pana la prima-vera? Pentru ce a aruncatara, in tempu de ierna, pre Tofaleni din locuintele loru? Pentru ce a lasatu să li se liciteze tota avere mobila, bucate, fenu, etc.? Pentru ce tote aceste, candu elu declarat ministerul de justitia, că este gata a amenă esecutiunea pan' la prima-vera? Cum să se pota intielege ore ace'a ce mai dñe dlu ministru de justitia că „nu este dara de temutu, că respectivii aru si siliti să remana preste ierna fără acoperementu.” Ah, intielegem pră-bine; insu-si monstrulu de omu să insioratul de fapt'a sa mai multu decătu diabolica; asta-di elu ar' fi gata pota ca să amene esecutiunea; inse ace'a ce să a facutu, să a facutu, si nu se mai pota nimicu. Tofalenii au fostu aruncate afara din locuintele loru, ei nu mai potu primi gratia tiranisorului loru, fără d'a-s: vatemă demnitatea loru propria. Si intr'adeveru, mai multu este de despretiuitu gratia tiranului decătu insa si tiran'a lui.

Cu privire la partea interpellatiunei, unde se dice, că bar. Apor si-a cascigatu procesul prin aplicarea falsa a patentei imperiali dto 21 iuniu 1854 si prin tribunale neconstititionali, ministrul Horváth tace. Qui tacet, dum loqui deberet, consentire videtur. Asiè dara ministrul Horváth recunoscere, că patent'a imperatresca s'a aplicatul falsu, si că tribunalele cari au decisu procesului Apor au fostu inconstititionali.

Ni remane a cunoște inca partea respunsului ministrului Horváth, unde se dice, că ordinatiunile em'se cu privire la caus'a numita „hereditas sicula” nu potu avă potere retroactiva a supr'a proceselor urbariali decise, pentru că s'ar' nasce unu caote cumplitul pre terenul juridic privat. Cedemu acestei doctrine, căci faptele una data legali trebuie să remana legali pentru totu-de-un'a, inse legalitatea trebuie să se incepa cu dreptatea, căci altmintera orice fapte blasphemate, ori ce atacuri contr'a vietici si avelei cetatienilor aru potă fi legalisate. Apoi candu e vorba de orice fapte implete sau decise, nu trebuie să se uite neci una-data assioma de una valoare eterna Quod initio vitiosum erat, tractu temporis convalescerne equit.

Feudalismulu său, precum dicemu noi, raporturile urbariali au fostu pururea negatiunea dreptătii si a dreptului eternu, căci prin aceste raporturi majoritatea poporului a fostu despota de proprietatea pamantului, dreptu comunu fia-carei fintie omenesci; prin aceste raporturi partea mai mare a locuitorilor unui statu a servit de instrumentu in man'a cătoru-ve individi, numiti aristocrati. Unde potă să fie unu coate mai mare pre terenul dreptului privat decătu acolo, unde institutiunile feudali sunt in vigore? Unde potă să fie una legalitate mai injusta si mai trista de cătu acolo, unde una parte a cetatianilor este sclava celei-lalte părți? Nu vede ore dlu ministru Horváth că una lege, carea dă unui individu dreptul de a esposesiună pre 300 individi, produce unu caote multu mai mare, multa mai periculosu, decătu una lege carea se ingrigesec ea fia-care cetatianu să pota rechiamă pentru sine una mica portiune din globul pamantului, unde să pota traia in lenisce si neconturbat de unu Apor?

Daca una lege, una ordinatiune, nu potă avea potere retroactiva a supr'a causelor decise: nu este mai putieni justu neci ace'a, că cu căta nedreptătire s'au adusu prin legislatiuni inhumane institutiuni si legi injuste; aceste institutiuni si legi injuste potu să fie desfintate prin legislatiuni umane cu atâtua mai multa dreptate.

Nu este destulu dara, candu ministrul judecătoriei voiesce a scapă dinaintea unei interpellatiuni prin enunciarea simpla a unui principiu; elu este

Pretiul de Prenumeratul
Pre trei luni 3 3 . v.a
Pre siu luna 3
Pre anu intr-o 12
Pentru România:
pre anu integral 40 Lei 160 f.v.a
„ 6 luni 20 8
„ 3 10 4

Pentru Iusserdini:
10 cr. de linia, si 30 cr. taxa timbrata pentru fiecare caro publica-tiune separat. In locul deschis
20 cr. de linia.
Un exemplu costă 10 cr.

detoriu să vine de reulu si să delature nedrepta-te prin fapt'a. Au dora nu considera Dlu Horváth de nedreptate fapt'a prin carea, după le-gile in vigore, 300 de cetatiani potu să fie espusi la perire de frigu si fome? De siguru, Dlu Horváth inca trebne să fie convinsu, că una asemenea situatiune nu incepe in cadrul dreptului si al dreptătii si că ea pota să aiba consecintie triste. Casulu de la Tofaleu ni presinta in acăsta pri-vintia unu exemplu d'entre cele mai drastice. Unde vomu ajunge, daca vomu vedea repetiendu-se asemenea easuri?

Deci ca reprezentante alu justitiei, Dlu Horváth trebuia, celu putienu, să si exprima compati-mirea sa fatia cu intemplarea dorerosa de la Tofaleu, si, mai vertosu, să promita că nu va intardia d'a fa e totu ce pretinde dreptul si dreptatea pentru regularea relatiunilor de posesiune si proprietate a pamantului. Acestu a este respunsul, care ar' si facutu onore dlu ministru de justitia. Căci ce este ore mai dreptu si mai umanu, decătu a substitui tote remasitile institutionilor feudali din epoc'a barbara cu institutiuni, cari sunt reclamate astă-di de spiritul tempului pre-sinte, de dreptatea generale si de demnitatea omenesca? Responsul dlu ministru iuse nu ni dă neei una perspectiva la ameliorarea sortii popo-rului; acestu respunsu este rece si nu atesta neei una simpatia in favorulu poporului, alu carui-a fiu este si dlu Horváth. Ori cătu de umane să fie ordinatiunile dlni ministru relative la ereditatea siculiea, ele se dovedescu de impotente. Interesele materiali a le poporului rechiamă una cura radicale din partea legislatiunei.

Ce potemus inse să aste, tâmu de la una le-gislatiune aristocratica si feudale? Nu se amagesca nimene, căci faptele vorbescu. Am dîsu o si o mai dîcem, că statul si legislatiunea noastră ni sunt vițrege, că mai vertosu noi Romanii, elementu puru poporulu, vomu fi pururea desconsiderati de acestu sistem politiciu prejudiciosu. Casulu de la Tofaleu inca este unu tristu argumentu alu aser-tiunilor nostre. Avă-voru ore fratii magari atâtua tempu ca să ne demintiesca? Nu credem.

Amesuratu promisiunici nostre, amu avă inca de a face una asemeneare intre respunsurile ambi-lor ministri, de interne si justitia, la interpellatiunea lui Ales. Romanu; inse celu ce ne a petre-cutu cu atentiunea sa binevoitoria si a cettu raportulu dietale de la 25 nov., se va fi convinsu, că său bar. Carolu Apor a relatatu in modu deosebitu ambilor ministri, său că ministri nu s'au convorbîtu bine intre sine pentru a dă celu putienu nisice respunsuri conforme. A nume ministrul de interne, Paulu Rajner, dîce in respunsulu său că bar. C. Apor a cercatul mai antîiu a se impacă cu Tofalenii, inse refusandu acesti-a de a primi seondiunile sale ecuitabile, a fostu silitu a recurge la actul de esposesiunare; era ministrul de justitia Horváth spune, că Apor s'a declarat a fi gata de a amenă esecutiuni. Unde potă să fie unu coate mai mare pre terenul dreptului privat decătu acolo, unde institutiunile feudali sunt in vigore? Unde potă să fie una legalitate mai injusta si mai trista de cătu acolo, unde una parte a cetatianilor este sclava celei-lalte părți? Nu vede ore dlu ministru Horváth că una lege, carea dă unui individu dreptul de a esposesiună pre 300 individi, produce unu caote multu mai mare, multa mai periculosu, decătu una lege carea se ingrigesec ea fia-care cetatianu să pota rechiamă pentru sine una mica portiune din globul pamantului, unde să pota traia in lenisce si neconturbat de unu Apor?

Noi lasăm, ca cetitorii nostri să aprețuesca ei insi-si esactitatea conscientiosa, ce au dovedit ambiii ministri in respunsurile loru la interpellatiunea lui Ales. Romanu.

nistrilor intercalati de d'insulu abie asta-di reconvalente infatitandu-se in sielintia vru se faca observatiile sale la ambele responsuri ministeriale, inse indata la inceputul vorbirei, dupa ce partitul guvernului observa d'in introductiune ca va se audia lucruri neplacute se serviti de indanitatele sale apucature de a face sgomotu si de a striga ca nu vre se asulte, presedintele casei inca servu plecatu alu majoritatii provocandu-se la doare concluse a le camerei desputa deputatului dreptulu de a poti face observationile sale. Ales. Romanu constatandu ca i se calca dreptulu de deputatu si negandu camerei poteca de a-i luat acela dreptu presenta unu proiectu de conclusu in asta privintia cerendu a se pune catu de curendu la ordinea dilei, si apoi totodata presinti si petitiunea Tofalenilor. — In Nr. viit. vomu face raportu detaiatu si vomu publica si observationile lui.

Dreptulu de industria si venatu *)

II.

Premiseram in rondulu trecutu descrierea generale a motivatiunei facute de ministrul comer. cu privire la starea industriei, d'in tempii trecuti, pana ce acea devine in portofoliu d'sale. Suplimentu acesta descriere primitiunarea impregiurarei, ca si ministrul Klauzal in an. 1848 a emis unu regulamentu in privintia industriei, voindu a strapantă libertatea laborei dejà introdusa prin art. 17. 1840. pentru productele de fabrica si pentru industria de manufatura; dar nisunti'a lui, in urm'a evitnemintelui politice d'atunci, a remas fara vre unu rezultat.

Venim acum a face cunoscutu acestu projectu de lege in insu-si meritulu seu, si vomu cercà a ne da obiectiunile nostre speciali a sup'a acelui-a, in cugetulu, ca chiar daca modestele nostre reflessiuni n'ar' afla resu-nu la forul competinte, totu-si satisfacemu prin acest'a detorintiei diurnalisticiei nostre, vorbindu si reflectandu la cestiunile curenti, mai ponderose, discutendu-le d'in punctulu nostru de vedere nu atatul pentru instruirea publicului nostru cetitoriu ci ca se i dama unu punctu de orientare, mai alesu, candu audismu, ca amu stà pe pragul' u progresului si alu reformelor preste totu, si candu suntemu convinsi ca, de este necesitate de reforme in cutare cestiune vitale, de a buna séma industria se potu numera intre cele de frunte; pentru ca progresulu in industria e totu-o data progresu catra bunastare materiale; si poporul, carele se potu landa, ca a inaintat pre terenulu industriei in asie gradu, catu pote indestuli si acoperi nu numai trebuintele sale proprie, dar' e in stare a concurge si rivalisà cu industria altoru popore civilisate, nu se potu mai multu teme, ca va fi nebusita materialminte; de-ora-ce inflorirea industriei e semnulu celu mai vederu alu poterei si vitalitatii unui poporu.

Dar' cestiunea industriei e de mare insemetate mai alesu pentru poporul nostru romanu, de la care, cu dorere trebue se constatamu, avem inca tare multu d'a ascepta pre acestu terenu, asie, catu nu potu afila des-

*) Se vedè si in nr. 130.

tule cuvinte pentru ca la ori care ocajune se lu animam si se i aretam, ca éca industria ar' fi calea cea mai buna pre carea ar' poti inainta materialminte, si pre carea si ar' poti cascigà respectulu cuvenitul din partea altoru popore civilisate. La ce virtutea romana ar poti ajunge usioru, pentru ca acum, dupa ce impedecamintele si obstacole cele neumane si innaturale, obvenite si remase din tempurile feudalismului, partialismului si ale privilegiilor, cari apesau mai cu séma pe bietulu romanu, s'au stersu in mare parte si, speram, voru urmà a se sterge cu totulu, inlocuindu-se prin libertatea deplina a laborei si intreprinderilor individuali si sociali, — nu ne remane alta ce va inderetu, de catu se ne folosim inteleptiesce de ocajunea data, dovedindu lumei ca stranepotii voru sci si voiescu se aplică proverbiul strabunilor loru: „et facere et pati fortia, romanum est“, tocmai pre terenulu industriei si alu laborei, ce va produce nesmintitul mai multu de catu ori-ce alta, fructul seu celu doritu.

Abatendu-no in adinsu pucintelu de la tema, vomu areta acum, ce principiu generali cuprinde projectul de lege.

Ministrul de industria, in esposeulu seu, ni se lada cumă, purcindu d'in punctulu de vedere, ca credeul Europei civilisate in privintia industriei e: voi si capacitatea individuala in alegerea si aplicarea laborei si a intreprinderilor trebuie se fie in totu casulu libera, — ca fara concurgerea libertatii, nu se poti accepta progresu si prospere in economia si inavutirea statului, ca natiunea, carea, restrinsa priu catusiele laborei, aru incercă concurgerea si rivalisarea cu natiunile, cari importa pre piatile lumii productele laborei sale libere, va fi devinsa de siguru, — principiul generalu alu projectului de lege alu d'sale neei n'a potutu fi altul, de catu eliberarea laborei individuali pre terenulu de industria, adeca libertatea de industria.

Cumă in ce măsură se vede a fi aplicatu in projectul de lege acestu principiu generalu seu precum dice ministrul: credeul Europei civilisate, in privintia industriei? vomu sci d'in urmatorulu estrasu alu asiediemintelor fundamentali ale acelui projectu:

In consunantia cu principiul generalu, libertatea de industria se estinde nu numai asupra toturoror individualilor, cari au trecutu etatea de 20 de ani (§. 1.); ci personele juridice precum sunt corporationile, comunitatile, institutele etc. potu esercèa prin substitutii seu reprezentantii loru legali totu felidu de industria. (§. 3.)

Tote ramurile de industria aru fi libere, si pentru esercitarea acestorul si nu s'aru pretinde altu ce-va de catu insinuarea simple la autoritatea competente (§. 4.) Sub §. 5. se enumera ince intreprinderile si meseriele cari de a buna séma, din respecte politiali, numai pro langa licentia jurisdicționala se voru poti exercita. Apoi §. 10. cuprinde seri'a asiediemintelor cari, din cause arhitectice, de securitate in contr'a focului si din consideratiuni sanitarie, sunt supuse inspectiunii autoritatii jurisdicționale, ca, prin acest'a, de o parte se se precurme arbitrajulu autoritatilor; era de alta parte se se asigure interesele intreprinderilor si ale publicului.

Industriarulu si meserisiulu e indreptatitul nu numai a asiedia si sustine in cutare locu unulu seu mai multe stabilimente de industria seu oficine, ci a deschide

si filial intralte locuri; totu de o data e indreptatit a escriveti mai multe soiuri de meserie si in societate cu alti meserieri a deschide meseria comună, a se folosi de colucatori si ajutatori de totu feliulu de meserieri; a vinde producete sale seu a lo altoru meserieri, in tota tiéra, nu numai pre la terguri ci si in piatie de rondu, cu unu eveniment: lucrul si negotierea sunt libere.

Corporatiunile industriale de pana acum, adeca tie-hurile si sistem'a loru cea reumatiosa si daunosa se va desfinti de totu; ince in locul acestorul a se ierita industriarilor a constituit, pre basea statutelor loru, insotiri voluntarie, spre scopuri filantropice si industriali, nefindu aceste mai multu supuse comisarilor permanenti; totdeodata, in consunantia, cu asiedementulu acesta, se ierita incercarile de pacificare in privint'a controverselor industriali.

In mai multi paragrafi se reguleaza raportele intre proprietariulu de fabrica seu maestru si intre personalul ajutatori si lucratori. Raportele aceste se baseda pre supunere libera prin contractu.

In fine intr'unu capitulu se statoresce procedura autoritatii de industria, infinitandu-se pentru controversele industriale trei instantie, ministeriulu de industria fiindu forul supremu si celu d'in urma.

Eca dara pre scurtu esint'a projectului, d'in care no potem convinge, ca de se va santiuà de lege, de a buna séma v contribui multu la imbunatatirea starii industriei; pentru ca nime nu poti fi asie do preocupat, ca se nu recunosc, cum ca estinderea libertatii de industria pentru totu individualu fara deschilinire de secu si alte corelatiuni prospectul liberei esercitari a toturoror soiurilor de meseria prin liber'a asociare a toturoror intreprinderilor si meserierilor va avea rezultate binéfacatorie.

L. Ionescu.

(Va urmà).

Despre educatiune.

II.

D'in parte a tatului. *)

Problem'a educatiunei d'in partea tatalui se radiema intrace'a, ca coltiul plantat de bine cuventat'a mana a Mamei in anim'a pruneului se lu desvolte cu privire la concepte de onore, caracteru si fapte nobile. Educatiunea de tata are a fi intregirea si coron'a celci de mama. Tat'a e chiamatu a conduce educatiunea pruncului pre calea sciintiei, a cunoscintielor practice si esacte. Vai de acelui tata, care nu si-pricepe chiamarea. Se insciu si forte gresiescu toti acelii parinti, cari credu ca, prestandu nutrementul pruncilor si mediele recerute pentru educatiunea loru, satisfac missiunei loru de educatori, si nu cerca a se informa si convinge, cum si cu ce rezultate se aplică nutrementul si medilocele? Amorea si fidelitatea fiésca in asemenea casu se perde, trece in egoismu, indata ce pruncii ajung la anii maturitatii.

Lamp'a lui Diogene ne aru servu poti de bunu conductori in scrutarea dupa acelii tati, cari se occupa in

*) A se vedè nr. 131 „Fed.“

Tell^a), Tell i-dice deregatoriulu, despretesci tu astfelu pre imperatulu si pre mine, care tienu locul lui, ca n'ai vrutu se onorezi peler'a ce am pus'o ca se probezu asciutarea vostra? Prin acest'a tu mi areti intentiunile tale cele reale.

Tell: Bunulu meu senioru, ierita-mi. Am facut'o d'in nebagare de séma, er' nu d'in despretesi pentru ordinele dtale. Deca n'asiu fi nebagatoriu de séma, eu n'asiu fi Vilhelm Tell. Dar' ast'a n'o se se mai intempe.

Gessler, dupa unu momentu de tacere:

— Tell, tu esti unu arcasiu maestru: se dice ca ajungi cint'a la fia-care lovitura.

Valter: Asie e, senioru: tat'a nimeresce unu méruru la o suta de pasi.

Gessler: E copilulu tēu estu-a, Tell?

Tell: Da, senioru.

Gessler: Ai mai multi copii?

Tell: Am doi fii, senioru.

Gessler: Si care-ti este mai dragu?

Tell: Amendoi suntu copiii moi.

Gessler: E bine, Tell, fiindu ca tu nimeresce unu méruru la o suta de pasi, trebue se ti probezi dibaci'a inaintea mea. Ie-ti areculu. Toemai lu-ai in mana. Pregatesc-te se lovesci unu méruru pusu pe capulu copilului tēu; dar' ti-suatuescu, se ochesci bine, si se lovesci méruru d'introdatica, ca déca nu nimeresce, capulu tēu e perduto.

La acestu ordinu neomenescu, Tell se turbura, tota mandri'a lui lu parasesce. Amicii lui si toti tieranii ce erau de facia, cuprinsi de orore se roga deregatoriului se-lu ierte.

W. Fürist, socrul lui Tell, se pune in genunchi inaintea lui Gessler, lu roga se-i iete totu ce are, dar' se crutie acesta proba la unu tata. Singuru copilulu lu

EGISIORA

Paris, 18 nov. 1869.

Dim'a de 17 noiembrie. — Deschiderea canalei Suez. — Serbatorea Elvetianilor.

(Fine.) *)

Intr'o noapte, 17. nov. 1807, trezideci de bravi avendu in fruntea loru trei omeni resoluti: Staufacher, socrul acestui a, Valter Fürst, si Melenthal, inimici de morte ai deregatoriului, si d'in trei cantone diferite, d'in Schwitz, Uri si Untervald, se intrunira la Rütti, unu locu radicatu, inceunjuratu d'in tote părțile de undele lacului, de stanci si de bradi.

Schiller in „Vilhelm Tell“ pune in gur'a unui-a d'in acesti conjurati nesce cuvinte pline de frumusete, cari suntu ca unu simbolu profeticu alu independintiei si in-fratirii poporeloru.

Erà or'a candu conjuratii trebuia se de despartia; pre culmile muntiloru incepea a se reversa lumin'a dîlei. Cu totii si-descoperu capulu si contempla in tacere aurora. Atunci unul d'in ei vorbesce:

„Pe acesta lumina care ne saluta inaintea toturoror celoru-alalte popore, ce cu multa mai diosu decat' noi respira cu greu aerulu innadusitoru alu cetătilor, se juram cu jura-mantul unoue i aliantie. Se simu unu singuru poporu de frati, pe cari nici o necesitate, nici unu pericolu nu-i va desuni vre-o data!..“

Se simu liberi cum au fostu parintii nostri, mai bine a mori decat' a trai in servitute!“

*) A se vedè nr. 131.

adinsu cu problem'a cea inalta a educatiunei. Prémarea incordare si preocupatiune dupa interese particulari stă in cale la unulu; total'a nepasare la alu doilea; trist'a, dar' adeverat'a amenare că scol'a va suplén defectulu; la alu treilea; neprincipera la alu 4-lea s. a. m. Indulgintia si iertare! Esperint'a de tote, dilele convinge pre cei ce sunt chiamati a suge pulberea scolaria, că cu pucina esceptiune, cea ce scol'a edifica, cas'a parintesca derena, (aci intielega simpliciter scolele inferioare — comunale.)

Forte multi barbati mai din tote clasele societătii omenesci sunt atâtu de straini vietii loru familiare, cătu numai la dejunu convinu cu pruncii. Orelle dîlei le consacra acuirarei articlilor de subsistintia, cele de săr'a destinate recrearei le dedica societătilor voluptuoase. — Unde e tempulu si ocasiunea pentru tata de a-si fructifica poterea lucrativa pentru pruncii săi? Cum si unde este pentru parinte ocasiunea de a se face amicu loialu pruncilor săi? Cum le pota sururge cu consiliul si radîmulu atâtu de necesariu pentru fragedele flintie, pentru pruncii săi? Aceste sunt cestiuni nu de micu interesu, si solutiunea loru cade in competenti'a parentilor.

Să vorbim de guvernante său instructori de casa? Iaceru de prisosu. E faptu constatatu, că natur'a, moravurile, ideele, sentimentele vitrege se insigur si prindu radeine nestirpabile in sentimentele copiilor, formandu unu contrastu diametralu insusirilor parintilor. De aci provine educatiunca falsa, ratecita.

Pruncii, din natur'a loru, sunt tare activi, totu internumul loru e pusu in miscare; acum intreba de un'a, acum de alt'a, si respunsulu nineritu, cu mare'a lui fundamentele, lu afila numai la seninu si intre bracile parintesci.

Tat'a, care petrece in midilocul pruncilor săi, orele sale libere, instruëza prin exemple bune, anecdote morale, splica cu usiuretate variele intrebari, privesce cu ochi parentesci si de simpatia la inclinările loru naturale, in cătu nu sunt contrarie conceptului educatiunei, devine nu numai parinte iubitu si ascultatu, ci si amicu scumpu alu copilasilor săi.

Unu atare tata fia conyinsu, că nemica sub sôre se dâ mai deliciosu, ca privirea si atentiu plina de recunoștința a pruncului nevinovat, nemica mai santu si nobilu, ca sentiu pruncului necoruptu, nemica mai sa-lutari si fericitoriu decât impressiunea bucuriei provenite din fructele bunei educatiuni.

Lenista consciintiei parentesci e secura, pre calea adeveratei educatiuni, si venitorulu pruncilor va remuneră cu perfectiune missiunea binepriceputa si impletita.

Iubite Tata si scumpa Mama! Luati notitia de inainta vostra chiamare. Nutriti, laptati micutii vestri in sensul gloriastrui nostru venitoriu, care depinde in mare

Tell eră resolutu, incrediendu-se in indemnarea parintelui său.

— Mosiale, i dice dinisulu betranului Fürst, nu ingenunchiă inaintea acestui omu reu! Spune mi unde să me punu. Mie nu-mi e frica....

Tell tremura, petioarele nu-lu mai tineau, vederea i era intunecata. Dar' Gessler continua inca a-lu amari.

— Hajde! Ve voi inveti a portă armé periculoze, si a ve mandri cu dreptulu ce-si aroga tieranii de a ambla armati. Portati voi arcuri, că eu me insancinez de a ve areta cint'a!

— Locu! Faceti locu! dice atunci Tell esasperat; si-si incorda areculu. Dar' vederea-i era turbura si man'a-tremură. Se opri, si areculu i cadiu. Dupa o pauza Tell scote o alta sageta din tulba si o pune dupa curea; apoi si-incorda areculu a dou'a ora. Se face tacere, toti erau uititi. Saget'a sbură siuerându si strapunse mîrulu. Copilul alerga voiosu in braciele tata lui său. — Eea, tata, mîrulu care l-a strapunsu saget'a ta Scieam ou, că tat'a no se me lovăscă...

Gessler incremenit u se adresăza cătra Tell; — tu ai ascunsu dupa curea inca o sagetă. Am vediutu eu. Ce voiă se faci cu ea?

— Seniore, i respondere Tell confusu, asiè e obiceiulu venitorilor.

— Nu, Tell, tu ai avutu altu cugetu. Spune-mi adeverula franeu.

Ti-promit u că vieti-a-ti e sigura.

Ce voiă se faci cu saget'a?

— Ei bine, seniore, săti spunu adeverulu. (Scote saget'a din sinu si să uita cruntu la deregatoriu.) Dacă mi loveam copilul, aceasta sageta era destinata pentru dta si fii siguru, că asta-data n'asiu fi gresită cint'a.

parte si de la mass'a poporului astă-di inapoiatu in cultura. Respectati scola, inbracisiati invetiatură; prefaceti in scola unu angliu alu casel vostre. Continuati instrucțiunea, său ecu pucinu susțineti cea ce pruncii vostri inveti in scola. Cas'a parentesca cu scola se proceda treptata, cu unu scopu, ca doue sorori adeverate. Nu maclati vestimentulu de cultura, croitul de scola pruncilor vostri ci cooperandu imprumutatu la coserea lui grigiti-lu bine si lu inistrumetati meren.

Numai atunci veti avă candu-va dulcea mangaiare, că tu datu nationei si patriei vostre si luminati si folositorii.

Orlatu, nov. 1869.

Papiu m. p.

Camer'a representantilor Ungariei.

Siedint'a de la 27. noemvru.

Dupa autenticarea procesului verbalu din siedint'a de eri se substerne petitiuni diferite.

Emer. H en s el m a n n interpelléza pre intregu ministeriulu, de are seire, că famili'a de Esterhazi ar' voi să venda, prin banc'a vienesa, frumos'a sa collectiune de icone, ce se afla in localitătile academicii unguresci? si daca e, facut'au său face va pasi, ca collectiunea să se cazege pentru muzeul național? — Se va comunică ministeriului.

Svetozaru M ile t i c i propune doue proiecte de conclusu, si anume:

1. „Camer'a tierelor coronei unguro dechiară sole-nelu, că, in casu de conflictu intre porta si intre statele si poporele crestine din orientu, Ungaria va observă, intre tote impregiurările, politic'a neinterventuinei, carca inse va si conditiunata si marginita numai prin interventiunea altoru poteri, carea ar' fi periculosu si prejudiciosa pentru statele si poporele crestine din orientu si mediulocitul pentru libertatea si independența Ungariei. Statele si poporele crestine din Orientu, progresandu pre calea si in directiunea libertătii, civilisatiunei si independenței, potu comită la simpatiile Ungarici si ale poporelor din tierile coronei ungure.“

II. „Guvernul regescu este invitatu a mediu locu la Maj. Sa, ca

1) Confiniulu militaru să se provincialiseze cătu mai curendu, nu inse partialu ei intrega ca atare, introducundu se in vieti'a constitutiunale; inse

2) să se alega inainte de tote, sub garanti'a libertătii depline, representanti naționali din confiniulu croat-slavonu, din Dalmatia, Slavonia si Croati'a, carci să se suatuésca in Zagrabi a despre modulu provincialisarei si introducerei in vieti'a constitutiunale si despre anessarea confiniului militaru cătra partea civilă a regatului memoratu, asemene despre modificatiunile recerute prin nouele

* * *

Gessler infuriat u ordinu să lege pe Tell; si de frica să nu scape, se otaresc a-lu transportă insusi in citadel'a imperiale de la Küssnacht, asediata pe muntele Rigi.

Căti-va venslasi, căti-va gardisti, si unu pilotu ne-experimentatu era totu equipagiulu unei barce in care se imbarcă deregatoriu ca să trăca pe Vilhelm Tell peste lacu. Elu era legatu cu funie, si aruncat u fundulu valului.

Pana la diumatatea lacului au mersu bine. Atunci incepă a suflă o tempestate cumplita de cătra Santu-Gothard, si a imflă velulu. O poenitura infioratoria se audi in fundulu vasului, amenitiandu a-lu cufundă.

— Unu singuru medilociu ne mai remane de scapătu, dîseră vînsiasi.

— Care?

— Să deslegămu pe Tell, respunsera tieranii din Uri. I taiara legaturele si Tell incepă a conduce luntrea. Luptandu-se cu valurile si cu furtun'a, Tell apropia barca de cost'a Altdorfului, cauta o stanca cunoscuta numai de dinisulu. Dintro saritura se arunca pe stanca, si impinge barca cu pitiorulu in medilocul valurilor. Apoi urca colinele Altdorfului, ajunge a casa, si-imbracisidă femeia si copilii, si ie areculu si-o sageta, si pleca de nou.

Gessler scapase ca prin minune din medilocul tempestei si insocitu de sufit'a sa pleca pre urmele lui Tell, jurandu in gur'a mare, că déca fugariulu nu se va da legatu de buna voia, si nu va veni de sine să se pună in fieră, fiare dî de intardfare lu-va costă capulu femeii sale, său alu unui-a din copilii sei.

Eu sum unu stapanu pră blandu inca cu acestu popor, dice Gessler. Eu i lasu pre multa libertate. Dar' vojru că astă are să se schimbe. Voiu imblandi eu, voi infrange eu aceste caractere cerbicose si acestu spî-

raporte de statu si despre organisarea institutiunilor interne.

3) Ca cōgresulu naționalu serbescu, sustatoriu, in care sunt reprezentati serbi din tierile coronei unguresci, cu oca-siunea convocareilui penîru cause besericesci-nat. să sia impoternicitu provisoriu (ad hoc), ca conformu nouelor raporte de statu, integratii si constitutiuni fundamentali a tierelor acestor a, pre basea egalitatii de dreptu a naționalitatii si limbei serbe si din respectul asecurarei si desvoltarei acelor-a, să formuleze, in numele toturor serbilor din tierile coronei unguresci, conditiuni si garantie, substerndu-le cameralor din Pest'a si Zagrabi pentru a fi desbatute si aprobată.

Sigismundu I vanka voindu a economisănu numai cu tempulu că si eu banit tieri, propune să nu se tipărește proiectele premise. — Dar' camer'a le tramete la tipariu conformu prescriselor regulamentului internu.

Urmăza in ordinea dîlei pertractarea proiectelor de conclusu propuse de Ios. Justh si Col. Ghyczy si a raportului comis. fin., cu privire la sootele finale pentru an. 1868.

Vorbescu mai multi si intre acesti-a Col. Ghyczy dîce, că in 1867 statul a avutu unu venit de 113 milioane si raportului ministrului fin. ni arăta una erogatiune de 62 milioane; ce său facutu cu cele 51 de milioane?

Mai vorbescu: ministrul fin. Lonyay (eu unu tonu nesecur si cam agitat), Zsedenyi, Gav. Várady.

Siedint'a de la 29. noemvru.

Dupa autenticarea procesului verbalu din siedint'a precedinte, se substerne mai multe petitiuni. Notarul face cunoscetu, că in locul lui Col. Ghyczy s'a aleșu Maur. Wahrmann in anchet'a pentru banca.

Paulu Hoffmann cetește raportulu comisiunii de imunitate despre cererea tribunalului de presa pentru esențarea sentintei sale contr'a deplui Aleșandru Romanu. Comisiunea de imunitate s'a convingu din actele procesuali:

1. Că procesulu din cestiune s'a intentat, in 14 decembrie 1868, inaintea judecătoriei legali, in contra lui Aleș. Romanu, care pre atunci nu era (1) inca deputat;

2. că objectul acusei sunt mai multi articoli aparuti in diariul „Federatiunea“;

3. sentint'a condamnatoria s'a creatu prin judecătoria legală, adeca

4. in 18 martiu 1869 in diu'a, in carea condamnatul fu aleșu deputat, dreptu-ce trebuia a se cere concesiunea camerci pentru executarea acestei sentintie.

D'in tote aceste s'au vediutu, că plansorea facuta si sentint'a condamnatoria, creata contr'a lui Aleșandru

retu insolentu de neaternare. Voiu publică ordine, voiu dă legi noue, voiu...

La aceste vorbe o sagetă trece, siuerandu pîntre ramuri, in anim'a deregatorului.

— Astă-a lovitură lui Tell, dice Gessler cadiendu in sangele său.

— Tu trebuie so recunosci, i respunde Tell ivindu-se pre vîrfulu stancii.

Acestu omor fu semnalulu independentiei elvețiene.

Impregiunare démna de însemnatu. Pentru Schiller, care a imbracatu acesta drama maretia intr'o limba cum numai elu sciea serie, acesta fu cea din urma opera completa a sa, dupa care nici n'a mai traitu multu. Pentru Rossini, care a scită o traducă in canturi nemuritoric, ea a fostu culmea gloriei sale, si n'a mai compusu nimicu in urma asemenea acestei-a. Autorulu primitiv alu dramei, Vilhelm Tell, dela impleinarea acestei fapte a intrat in obscuritate, si de abîl s'a mai sciatu ce-va de elu. Se dice numai că ar' fi luat partea la bataia de la Margarten, 1315, si că a murit la Bingen, 1354. Morțea lui inca fu unu actu de devotamentu, pentru că a morit voindu să scape unu copilu care se înuea in riu.

Ast-feliu se incepă lupta de independentia a Elvețianilor. Candu oratoriulu si-terminala naratiunea, corturile resuna de aclamatiuni, privitorii se despartiescu, strigandu si manjă, si promitiendu-si a se revede la anul venitoriu in aceea-si dî.

Candu ore să va serbă la Carpati o dî ca cea din valea Alpilor elvețiani...

M. Strajanu.

Romanii nu se refereau la una faptă său declarată, comisa său publicată în calitatea sa de deputat, și că nu este nicio urmă de vesciune neconcessă: dreptul comisiei de imunitate propuse că: camere să implementeze cererea președintelui judecătoriei de presă, care nu urmărește altu-ceva de către estinderea dominanței legii și dreptății asupra toturor de o potrivă.

Acestu raportu se va tipări și înfrâ în ordinea dñei.

Min. comer. Gorove presinta un proiect de lege pentru înființarea judecătoriei de bursă. Apoi responde interpellantului Simay, în cestiuă devastatiunei padurilor, și promite că va prezintă un proiect de lege despre cultivarea și conservarea padurilor. — Ar responde și lui Alb. Németh, dar nefiindu de facia, și-reserva detorinti'a de a i respunde mane.

Min. bar. Eötvös respunde la interpellatiunile ce i s-au adresat în objectul resbelului din Dalmatia, și dice, că nu este consultu, ca guvernul să desfăsiure înaintea camerei despusețiunile facute pentru sufocarea rescolei. Regimentele ungure se luptă, pre basea sanctiuni pragmatice, în contră insurgenților din Dalmatia, se luptă și pentru interesele statului magiar carui-a, specieza, Miletici nu i este inimicu.

Interpellantii Vucovici și Miletici nu sunt multiaimi cu respunsulu; este din urma dñe, că min. nu i-a respunsu ad rem; de altminter elu va fi amicu statului magiar, daca si acestu-a va fi amicu, pre basea perfectei egale indreptății, toturor celoru-a-l alte națiuni nemagiare.

Se continua apoi pertractarea projectelor de conclusu pentru sosotele finale de pre an. 1867/8, escandu-se una infocata disputa personală între Mariássy și Zsedényi; presiedintele desaproba cuvintele lui Zsedényi; de aci se nasce un toetu, una confusione infernale; presed. eloportesce din tote poterile; nime nu lu aude; larmă crește; presid' dice, că daca nu-lu asculta, se va vedea silitu a renunță de la postulu său, că-cc nu mai poate sustine ordinea și lenisce. Ern. Simonyi ajunge, cu multă greutate, la cuventu, și domolindu-se în cătu-va focul mame-lucilor, vorbesce la objectu. Mai vorbesc: San. Bujanovits și bar. Simonyi. Desbaterea se va continua mane.

Siedinti'a se inchia la 2 ore și 15 min. d. m.

Blașiu, 23/11 st. n. 1869.

Onorab. Redactiune!

Vinu a vi comunică, că junimea studiosa în gimnaziul român de la Blașiu a reapucatul firul activității sale pre campulu colu intinsu și frumosu alu luminei și culturii naționale. Prinibitul nostru profesor I. M. Moldovanu a deschis, în 18 sept., prin una vorbire insuflitorie, siedinti'a prima a societății noastre de lectura, în carca sc alese a oficialii societății, precum urmă: vice-presedinte Teodoru Ceonțea stud. clas. VIII., notariu Onoriu P. Thille stud. cl. VIII., caseriu Nicolau Danilescu stud. cl. VII., bibliotecariu Teodoru Domșia stud. cl. VIII., vice-bibliotecariu Ionu Campianu st. de cl. VII.

Operatele mai bune ale membrilor societății, se vor publica în foia junimeei, intitulată „Fil,” ce apare de 2 ori pre luna, sub redactiunea lui Ionu Barceanu stud. de cl. VIII.

Armonia și diligenta, ce doamnescu în mediuloculu junimeei noastre, ne facu să sperăm, că societatea va prospera, și membrii săi voru aduce, la tempulu său, folosile dorite pre altariulu națiunei și patriei noastre.*)

Teodoru Ceonțea m. p.
vice-presed. societ.

De pre campulu bataliei dalmatine.

Lectorii nostri seiu déjà, cum Morlacii batura cumplitu în 19—20 nov. pre imperiali în strimtorile muntelior de la Dragalju, candu esti din urma perdura, după raporturile oficiale, 200 raniti și 100 morți, fără ca să fie potutu prinde ori nimic pre vre-unu rescolat.

Trei espedițiuni mari s-au întreprinsu pana acum fără vre-unu rezultatul pozitiv. Preste optu milioane florini s-au aruncat in ventu. Atâtă-a sange și afătu-a avere, atâtă sacrifice in desertu!

Conducatorii operațiunilor resbelice din Dalmatia au declarat, că operațiunile nu se mai potu continua

*) Asiè să fia!

Red.

de cătu numai în detrimentulu armatei și al bugetului comunu și fără prospecte de a suprime rescol'a.

Dreptu-ce nu este îndreptu alta-ce, de cătu său a se impacă cu Morlacii său a pasă pre teritoriulu Muntenegrinu, fiind că numai de aci s-ar mai potă opera cu seva succesi.

Pasiulu acestu a inse ar' fi sehindca în materialulu cestiuă orientale, de aci ariprindere Austri'a și Turci'a tremura.

Deci, pre cum se dice, negociațiunile de împaciuire s-ar fi inceputu fără a promite inse rezultatele dorite de austriaci.

Prefectulu districtualu Franz, invitatu de guvern, trimise epistole toturor antistielor comunităților rescolate, provocandu-le a se prezenta în Castelnovo, pentru a tractă despre condițiunile supunerei, „Dieu, noi nu potem merge, căci dracul pote dă credincioșii la astfel de invitații incerte acum în tempu de turbură; să vina du prefect la Igalo,” responseră cei invitați. Dar' du Franz nu pre avea placerea de a merge la Igalo, și estu-modu a tramesu cetățenii din Castelnovo, ea să indemnă pre cei chiamati a veni în setate, dar' fără rezultat, căci insurgentii n'au voit să intre în setate, ei au acceptat pre prefectu la beserică de la Topla în apropierea cetății. Franz întâlnindu-se cu ei, li-a explicat cuprinsulu legii de aperare.

„Noi n'amu avă multe exceptiuni în contră legii,” dîseră insurgentii.

„Asiè-dara voi vări resculatu în contră împăratului?“

„Ferescă Domn! Vomu și credinciosi împăratului pana la ultim'a picatura de sange; dar omenii lui au tractat cu noi ca cu canii, ca si cum n'amu și si noi omeni, cari se alipesc de drepturile loru sante și străbune.“

„Acum inse, barbați și vulturii ai muntilor, veti dă omenii vostri pentru armat'a de aperare?“

„I-vomu dă, daca toti voru servă împăratului, precum i servim și noi; dar' dorim să ni ūsiurez serviciulu.“

„Vi-se-va ūsiură. Nu veti și siliti a parasi tierra vostra. Dar' trebuie să depuneti armele vostre.“

„Înaintea eui?“

„Înaintea guvernului“, să respunsulu.

„Juru pre Domn! acăstă n'o voi face!“ eschiamă betraniul morlacu Mihail Stoicoviciu. Cei-alalti repetă juramentul caruntului erou.

„Asiè-dara nu veti depune armele — continua Franz, capacitanu-i? Să sciti, că noi avem soldati destulii, și furce inca avem!“

„Armele noastre le veti potă luă atunci, candu vomu fi cadiutu, dar' viu nu vi le vomu dă — responseră Morlacii resoluti.

Si cu acăstă negociație se termină. Asiè spune „Politik.“

VARIETATI.

***(A mabilele Domnisiore) Aurelia Popu și Augustă Serbu, miscate de sentiu generosu alu carității, culesera oferte de la stimabilele dame romane din Bud'a-Pest'a, pentru ūsiurarea suferințelor fratilor și sororilor noștri din Tofaleu, victime ale nedreptății ungurești. Fiti sigure, romane generoase, despre recunoștința acelora nefericiți, că-cc bine le ati facutu. Fru-mosulu exemplu ce lăti datu nu va remană ignoratul din partea sororilor Drostre din provincia.

***(Unucorresp.) alu diurnalului „M. U.“ dice: Fiindu de facia la tărgurile ce se tienu de două sepmene în S. Reginu, cu nespusa dorere vediui cum se menau și se vindeau cu dobă vitele bietilor omeni de prin giurul. Incepând de la bou pana la oie său purcelu, tote se vindeau cu jumetate de pretiu pentru restantele contribuțiunii, fără de nece una compatimire și sentiu umanu. Asiè s'a intemplat, dice coresp., și în joia mai de aproape, candu totu omulu petrunsu de ce-va sentiu mai nobilu a trebitu să se intorcu cu ochii plini de lacrème, vedindu una muieră seracă și veduva, cum și-plangă unu juncu de 2 ani ce se vendu numai cu 10 fl. v. a. O altă muieră cu manele radicate la ceriu, blasphemă că i-s'au vendutu 2 junci mergandu pre trei ani unui gida, cu 50 fl. 10 cr. Corespondințele lui „M. U.“ ni arată aceste date seci, nescindu potă, că statul austro-mag. are lipsa de bani, în Orientu precum și în Dalmatia.

***(Amicul poporului) calendarul pentru anul comunu 1870, compus de Visarionu Romanu

ni s'a tramis u si noue. Cuprinde molte lucruri instructive și petrecătorie: istoria, naturale, economia și poesie.

***(„Grametea limbii magiare“) pentru scole și privați, compusă de Octaviu Baritiu profesor gimn. în Nasaudu, editiunea a II. emendată și amplificată se poate procură de la librarii subserisului, cu prețul de 70 cr. v. a. pentru unu exemplu. Totu la subserisulu va fi de sub tipariu multu pana în finea lui Novembre a. c. „Dictionary portativ magiar-român“ compus, cu privire la recerintele scolelor române și magiare, de Octaviu Baritiu profes. gimn. în Nasaudu. — Clusiu, 1 Noembre 1869. — Ionu Stein, librariu.

Sciri electrice.

Florentia, 26. nov. Regele Victoru Emanuelu și-a exprimat pre cale telegrafica parerea de reu că din cauza starei sanătății sale nu poate conveni la Brindisi cu Majest. Sa Imperatul, speră înse, că se va oferi cătu mai curențu ocasiunea pentru una întâlnire personală.

București, 26. nov. Consulul generalu austriacu a adusu suveranilor României urările de fericire din partea împăratului și a imperatresei. Prințele și-esprimă multiamită cea mai caldurosa pentru multele dovedi de sentiamente intime ale Majestăților loru.

Constantinopol, 26 nov. Moulașu comandanțele flotei francese de pre marea mediterana să a înlocuitu prin contra admirul Chevalino. Aceasta schimbare este în egatura cu intenția molcomirei cestiuă egiptene.

London, 26. nov. Soci'a principelui de Vales nascu una fetisiora. — În Typpary să alesu de deputatu unu fenianu cu numele Rossa. — Regele Belgiei, la banchetul datu de lord-majorul Angliei, accentuat, că Belgia și Anglia au conservat neatinsa bună loru amicitia.

Viena, 27. nov. „Wiener Abendpost“ anunța după unu telegramu din Cattaro, că trupele imperiale nu au parasit puseniile ocupate de cătu din cauza întrevinerei timpului nefavoritoru de ierna. Casele de blocare se voru termina și asiè se va usioră nouă înaintare. Fortulu Dragalji este proveditu cu proviantu pre 90 dñe.

București, 27. nov. Sesiunea ordinaria a camerei să a deschisu prin unu discursu de tronu, care amintescă cu ose ire restatorirea referințelor amicabile cu poterile straine și delaturarea toturor suspecțiunilor. Discursulu de tronu accentuează regularea toturor cestiuilor de interesu comunu prin tractate internaționale, și dice: că certele confinării s'a delaturat, și înțigătorea se radica și că se acceptă deschidere unui portu la marea negra. Discursulu de tronu promite proiecte de legi a supră regulării detoriile flottante, a supră indreptății legei de armare și instrucțiune și în fine numera câile ferate, cari au a se deschide.

Bursa de Viena de la 29. nov.

5% metall.	59.80	Londra	124.75
Imprum. nat.	69.—	Argintu	122.75
Sorti din 1860	95.10	Galbenu	5.88—
Act. de banca	723.	Napoleond'or	9.94
Act. inst. cred.	243.65		

Concursu.

Se deschide concursu pentru ocuparea parohiei filiale în comună Mermică (Prot. Halmagiu), incorporată cu parohia Bodesci.

Concurentii voru avea pana la 30 nov. a. c. să transmită resele loru provedeute cu tote documentele, către comitetul parochial din Mermică, unde li se va spune si venitulu de la acesta parohie filială.

Mermică, 29 oct. 1869.

3 - 3

Comitetul subparochialu.

Proprietariu, editoriu și redactoru responditoriu.

ALESANDRU ROMANU.